Jahrgang 1940. [1149]

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 12. Oktober 1940.

116. Stück. Preis: K 1·60.

Ročník 1940. 1051

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 12. října 1940.

Cena: K 1·60. Částka 116.

Inhalt: (366—368.) 366. Verordnung über Schwimmschulen und Badeanlagen. — 367. Verordnung über die Unterbringung von ehemaligen Berufsmilitärgagisten und von Längerdienenden in privaten Diensten. — 368. Verordnung über Verkaufs- und Zahlungsbedingungen im Handel mit Arzneimitteln und Arzneien.

Obsah: (366.—368.) 366. Nařízení o plovárnách a koupalištích. — 367. Nařízení o umisťování bývalých vojenských gážistů z povolání a déleslouží v soukromých službách. — 368. Nařízení o prodejních a platebních podmínkách při prodeji léčiv a léků.

366.

Regierungsverordnung vom 8. August 1940 über Schwimmschulen und Badeanlagen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Im Verfahren über die Bewilligung einer neuen Schwimmschule oder Badeanlage gemäß den wasserrechtlichen und gewerberechtlichen Vorschriften ist die Behörde verpflichtet, darauf Rücksicht zu nehmen, ob die Schwimmschule oder Badeanlage auch vom Gesichtspunkte der gesundheitspolizeilichen Vorschriften entspricht. Ist eine Bewilligung sowohl nach den wasserrechtlichen als auch nach den gewerberechtlichen Vorschriften erforderlich, übernimmt diese Verpflichtung die Wasserbehörde.

(2) Ist zur Errichtung einer Schwimmschule oder Badeanlage keine Genehmigung gemäß den wasserrechtlichen oder gewerberechtlichen Vorschriften erforderlich, ist eine besondere gesundheitspolizeiliche Genehmigung, die die Bezirksbehörde erteilt, notwendig.

§ 2.

(1) Die vor der Wirksamkeit dieser Verordnung errichteten Schwimmschulen und

Vládní nařízení ze dne 8. srpna 1940 o plovárnách a koupalištích.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Při řízení o povolení nové plovárny nebo koupaliště podle předpisů vodoprávních nebo živnostenskoprávních je povinností úřadu přihlížeti k tomu, zda plovárna nebo koupaliště vyhovuje též s hlediska předpisů zdravotněpolicejních. Je-li potřebí povolení jak podle předpisů vodoprávních, tak i podle předpisů živnostenskoprávních, má tuto povinnost úřad vodoprávní.

(2) Není-li ke zřízení plovárny nebo koupaliště potřebí schválení podle předpisů vodoprávních nebo živnostenskoprávních, je nutné zvláštní zdravotněpolicejní povolení, které udílí okresní úřad.

§ 2.

(1) Plovárny a koupaliště zřízené před účinností tohoto nařízení podléhají přezkoumání

Badeanlagen unterliegen einer Überprüfung vom Gesichtspunkte der gesundheitspolizeilichen Vorschriften. Diese Überprüfung führt die gemäß § 1 zuständige Behörde durch.

(2) Schwimmschulen und Badeanlagen, deren Besitzer innerhalb von 3 Monaten seit der Wirksamkeit dieser Verordnung um die Überprüfung gemäß Absatz 1 ansuchen werden, können auf die bisherige Art und Weise bis zur rechtsgültigen Erledigung des Ansuchens betrieben werden.

§ 3.

Die Genehmigung (§§ 1 und 2) kann dadurch bedingt werden, daß die Schwimmschulen und Badeanlagen in einer bestimmten Art ausgestattet und betrieben werden, damit sie den gesundheitlichen und sicherheitspolizeilichen Interessen, denen der körperlichen Erziehung und denen des Reiseverkehrs entsprechen.

§ 4.

(1) In Schwimmschulen und Badeanlagen, in denen den Besuchern Wasserräume von mehr als 160 cm Tiefe zugänglich sind, müssen mit der Aufsicht über die persönliche Sicherheit Schwimmeister betraut werden, die mit Erfolg die Prüfung gemäß dieser Verordnung abgelegt haben. Ihre Zahl hat dem Umfang des zugänglichen Wasserraumes und der Besucherzahl angemessen zu sein.

(2) In Schwimmschulen und Badeanlagen, in denen zeitweilig die Fläche des zugänglichen Wasserraumes ganz oder zum Teile die Höhe von 160 cm überschritten hat, ist entweder ordnungsgemäß jener Raum, beziehungsweise dessen Teile zu kennzeichnen, oder es sind mit der Aufsicht geprüfte Schwimmeister zu betrauen (Absatz 1).

(3) In besonders rücksichtswürdigen Fällen kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung von der Bestimmung des Absatzes 1 Ausnahmen bewilligen.

§ 5.

(1) Die Bestimmungen der §§ 1 bis 4 beziehen sich nicht auf die zu Heilbädern benützten Schwimmschulen und Badeanlagen, auf Wannen- und Dampfbäder, sofern diese nicht mit größeren Wasserbehältern ausgestattet sind, in denen die Möglichkeit des Schwimmens besteht, und auf private Schwimmschulen und Badeanlagen.

(2) Unter privaten Schwimmschulen und Badeanlagen werden alle diejenigen verstan-

s hlediska předpisů zdravotněpolicejních. Toto přezkoumání provede úřad příslušný podle § 1.

(2) Plovárny a koupaliště, jichž majitelé požádají do 3 měsíců od účinnosti tohoto nařízení o přezkoumání podle odstavce 1, mohou býti provozovány dosavadním způsobem až do pravoplatnosti vyřízení žádosti.

§ 3.

Povolení (§§ 1 a 2) lze podmíniti tím, že plovárny a koupaliště budou vybaveny a provozovány určitým způsobem, aby vyhovovaly zájmům zdravotním a bezpečnostním, tělesné výchovy a cestovního ruchu.

§ 4.

(1) Na plovárnách a koupalištích, v nichž jsou návštěvníkům přístupny vodní prostory hlubší než 160 cm, musí býti dozorem na osobní bezpečnost pověřeni plavčíci, kteří složili úspěšně zkoušku podle tohoto nařízení. Jejich počet budiž přiměřený rozsahu přístupné vodní prostory a počtu návštěvníků.

(2) Na plovárnách a koupalištích, v nichž dočasně hladina přístupné vodní prostory přestoupila zcela nebo zčásti výši 160 cm, jest nutno buď řádně označiti onu prostoru, případně její části, nebo pověřiti dozorem zkoušené plavčíky (odstavec 1).

(3) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo sociální a zdravotní správy povoliti výjimky z ustanovení odstavce 1.

§ 5.

(1) Ustanovení §§ 1 až 4 se nevztahují na plovárny a koupaliště používané k léčivým koupelím, na lázně vanové a parní, pokud nejsou vybaveny většími vodními nádržemi, v nichž by bylo možno plovati, a na soukromé plovárny a koupaliště.

(2) Soukromými plovárnami a koupališti se rozumějí všechny ty, jež nejsou ani podniky

den, die weder gemeinnützige für die öffentliche Benützung vergebene Unternehmungen sind (öffentliche Schwimmschulen und Badeanlagen), noch gewerbsmäßig betrieben werden.

§ 6.

(1) Die Prüfungen (§ 4, Abs. 1) werden bei den Landesbehörden vor einer dreigliedrigen Kommission abgelegt, die aus zwei Fachleuten im Schwimmen und aus einem Amtsarzt besteht, von denen einer den Vorsitz führt. Die Prüfungskommission und ihr Vorsitzender wird vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung auf die Dauer von drei Jahren ernannt.

(2) Der Zeitpunkt der Prüfungen wird von der Landesbehörde nach Bedarf bestimmt und sie wird im Amtsblatte verlautbart.

(3) Zur Prüfung können sich lediglich Personen melden, die die deutsche Staatsangehörigkeit oder die Protektoratsangehörigkeit besitzen, wenigstens 21 Jahre alt, unbescholten, körperlich zur Ausübung des Schwimmmeisterberufes fähig sind und eine mindestens einjährige Praxis auf einer öffentlichen Schwimmschule nachweisen. Der Antrag ist mit einem Heimat- und Tauf-(Geburts)schein, mit einem nicht mehr als ein Jahr alten Wohlerhaltungszeugnis, mit einem Zeugnis eines Amtsarztes über die körperliche Tüchtigkeit, mit einer Bescheinigung der bisherigen Praxis und mit einer Schilderung des bisherigen Lebenslaufes zu belegen. Über die Zulassung zur Prüfung entscheidet die Landesbehörde endgültig.

(4) Die Prüfung ist eine praktische und theoretische. Der Prüfling muß die Kenntnis der Hauptarten des Schwimmens, von denen er mindestens eine Art vollkommen, die übrigen generell beherrschen muß, sowie die Kenntnis der Rettung von Ertrinkenden, des elementaren Wasserspringens, des Unterrichtes der Grundbegriffe des Schwimmens und der Sprünge ins Wasser nachweisen. Außerdem muß er die elemetarsten Kenntnisse der Körperkunde besitzen und die erste Hilfeleistung bei Unfällen und plötzlichen Erkrankungen vollkommen beherrschen. Auch muß er die allerwichtigsten Badeeinrichtungen und ihre Benützung kennen sowie die sanitären und sicherheitspolizeilichen Vorschriften für die Ausstattung und den Betrieb der Schwimmschulen und Badeanlagen beherrschen.

(5) Über die erfolgreiche Prüfung wird ein Zeugnis ausgestellt. Die ohne Erfolg abge-

všeužitečnými, propůjčenými k veřejnému užívání (veřejnými plovárnami a koupališti), ani nejsou provozovány po živnostensku.

§ 6.

(1) Zkoušky (§ 4, odst. 1) se konají u zemských úřadů před tříčlennou komisí složenou ze dvou odborníků v plování a z úředního lékaře, z nichž jeden předsedá. Zkušební komisi a jejího předsedu jmenuje ministerstvo sociální a zdravotní správy vždy na dobu tří let.

(2) Dobu zkoušek stanoví zemský úřad podle potřeby a vyhlásí ji v Úředním listě.

(3) Ke zkoušce se mohou přihlásiti pouze osoby, které mají německou státní příslušnost nebo příslušnost protektorátní, alespoň 21 leté, zachovalé, tělesně k výkonu povolání plavčíka zdatné a s nejméně jednoroční praksí na veřejné plovárně. Žádost je nutno doložiti domovským a křestním (rodným) listem, vysvědčením zachovalosti ne starším jednoho roku, vysvědčením úředního lékaře o tělesné zdatnosti, osvědčením dosavadní prakse a vylíčením dosavadního běhu života. O připuštění ke zkoušce rozhoduje zemský úřad s konečnou platností.

(4) Zkouška je praktická a teoretická. Zkoušenec musí prokázati znalost hlavních způsobů plování, z nichž alespoň jeden musí ovládati dokonale, ostatní povšechně, jakož i znalost záchrany tonoucích, základních skoků do vody a vyučování základním způsobům plování a skoků do vody. Kromě toho musí míti nejzákladnější vědomosti z tělovědy a dokonale ovládati poskytování první pomoci při úrazech a náhlých onemocněních. Rovněž musí znáti nejdůležitější lázeňská zařízení a uměti jich použíti, jakož i ovládati zdravotní a bezpečnostní předpisy pro vybavení a provoz plováren a koupališť.

(5) O úspěšné zkoušce bude vydáno vysvědčení. Neúspěšnou zkoušku lze opakovati po-

legte Prüfung kann über Entscheidung der Kommission, jedoch nicht früher als nach einem halben Jahr wiederholt werden.

(6) Die Prüfungsordnung wird vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung herausgegeben und im Amtsblatt verlautbart.

(7) Die Prüfungstaxe beträgt 100 K, sie wird im vorhinein bezahlt und fließt in die Protektoratskasse. Stellt sich der Prüfling ohne genügende Gründe zur Prüfung nicht ein, so hat er keinen Anspruch auf die Rückstellung der Prüfungstaxe; über den Antrag auf die Rückstellung der Prüfungstaxe entscheidet die Landesbehörde.

(8) Denjenigen Antragstellern, die nachweisen, daß sie die Prüfungstaxe für den Lehrgang ohne Gefährdung ihrer eigenen oder der Ernährung ihrer Familie nicht entrichten können, kann die Landesbehörde die Taxe ganz oder teilweise nachsehen.

(9) Den Mitgliedern der Prüfungskommission kann die Landesbehörde eine Entschädigung nach den vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Finanzen und der Obersten Preisbehörde festgesetzten Prinzipien bewilligen. Hierbei wird darauf Rücksicht genommen, daß die eingehobenen Prüfungstaxen zur Deckung aller Ausgaben ausreichen.

§ 7.

(1) Die geprüften Schwimmeister können den Unterricht der elementaren Schwimmarten und Wassersprünge im Umfange des Prüfungsstoffes (§ 6, Abs. 4 und 6) erteilen.

(2) Der geprüfte Schwimmeister, der in der Schwimmschule oder Badeanlage mit der Aufsicht über die persönliche Sicherheit betraut ist, hat an der Kleidung die Aufschrift „Geprüfter Schwimmeister" zu tragen.

§ 8.

Schwimmeister, die mindestens 5 Jahre nacheinander einen Aufsichtsdienst in einer Schwimmschule oder Badeanlage geleistet haben, auf die sich die Bestimmungen der §§ 1 bis 4 beziehen (§ 5) und die auch den Bedingungen des § 6, Abs. 3, entsprechen, können vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung von der Prüfung aus einigen der im § 6, Abs. 4, erwähnten Gegenständen mit Ausnahme der praktischen Prü-

dle rozhodnutí komise, ne však dříve, než po půl roce.

(6) Zkušební řád vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy a vyhlásí v Úředním listě.

(7) Zkušební taxa činí 100 K, platí se předem a plyne do pokladny Protektorátu. Nedostaví-li se zkoušenec bez dostatečných důvodů ke zkoušce, nemá nároku na vrácení zkušební taxy; o žádosti za vrácení zkušební taxy rozhoduje zemský úřad.

(8) Žadatele, kteří prokáží, že by nemohli zkušební taxu za učební běh zaplatiti bez ohrožení výživy své nebo své rodiny, může zemský úřad zcela nebo částečně od taxy osvoboditi.

(9) Členům zkušební komise může zemský úřad povoliti odměnu podle zásad určených ministerstvem sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvy vnitra a financí a nejvyšším úřadem cenovým. Při tom přihlíží k tomu, aby vybrané zkušební taxy stačily na úhradu všech výdajů.

§ 7.

(1) Zkoušení plavčíci mohou vyučovati základním způsobům plování a skoků do vody v rozsahu zkušební látky (§ 6, odst. 4 a 6).

(2) Zkoušený plavčík, pověřený na plovárně nebo koupališti dozorem na osobní bezpečnost, mějž na oděvu zřetelný nápis „Zkoušený plavčík".

§ 8.

Plavčíci, kteří vykonávali nejméně po 5 let za sebou dozorčí službu na některé plovárně nebo koupališti, na něž se vztahují ustanovení §§ 1 až 4 (§ 5), a vyhovují i podmínkám § 6, odst. 3, mohou býti ministerstvem sociální a zdravotní správy osvobozeni od zkoušky z některých předmětů uvedených v § 6, odst. 4 s výjimkou praktické zkoušky z jednoho hlavního způsobu plování, požádají-li o to do 6 měsíců od účinnosti tohoto nařízení. K žá-

fung aus einer Hauptschwimmart befreit werden, falls sie innerhalb von 6 Monaten von dem Wirksamkeitsbeginne dieser Verordnung darum ansuchen. Dem Ansuchen sind die im § 6, Abs. 3, angeführten Belege beizuschließen.

§ 9.

Übertretungen dieser Verordnung werden von der Bezirksbehörde mit einer Geldbuße bis zu 5000 K oder mit Arrest bis zu 14 Tagen geahndet. Beide diese Strafen können auch gleichzeitig auferlegt werden; in diesem Falle darf die Freiheitsstrafe samt der Ersatzstrafe für die uneinbringliche Geldbuße nicht mehr als 14 Tage betragen. Wurde eine Geldbuße auferlegt, so ist für den Fall ihrer Uneinbringlichkeit eine Ersatz-Arreststrafe nach Maßgabe des Verschuldens im Rahmen des für die Handlung festgesetzten Freiheitsstrafensatzes aufzuerlegen.

§ 10.

Durch diese Verordnung bleiben die wasserrechtlichen und gewerberechtlichen Vorschriften unberührt.

§ 11.

Diese Verordnung wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den Ministern des Innern, der Finanzen, für Industrie, Handel und Gewerbe, für Landwirtschaft und den übrigen beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. **Hácha** m. p.

Ing. **Eliáš** m. p.

Ježek m. p. Dr. **Kratochvíl** m. p.
Dr. **Kalfus** m. p. Dr. **Havelka** m. p.
Dr. **Kapras** m. p. **Čipera** m. p.
Dr. **Krejčí** m. p. **Bubna** m. p.
Dr. **Klumpar** m. p.,

dosti jest nutno připojiti doklady uvedené v § 6, odst. 3.

§ 9.

Přestupky tohoto nařízení trestá okresní úřad pokutou do 5.000 K nebo vězením do 14 dní. Oba tyto tresty mohou býti uloženy též současně; v tomto případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než 14 dní. Byla-li uložena pokuta, buď zároveň pro případ její nedobytnosti uložen náhradní trest vězení podle míry zavinění v mezích trestní sazby na svobodě na čin stanovené.

§ 10.

Tímto nařízením zůstávají nedotčeny předpisy vodoprávní a živnostenskoprávní.

§ 11.

Toto nařízení provede ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministry vnitra, financí, průmyslu, obchodu a živností, zemědělství a ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. **Hácha** v. r.

Ing. **Eliáš** v. r.

Ježek v. r. Dr. **Kratochvíl** v. r.
Dr. **Kalfus** v. r. Dr. **Havelka** v. r.
Dr. **Kapras** v. r. **Čipera** v. r.
Dr. **Krejčí** v. r. **Bubna** v. r.
Dr. **Klumpar** v. r.

367.

Regierungsverordnung vom 29. August 1940

über die Unterbringung von ehemaligen Berufsmilitärgagisten und von Längerdienenden in privaten Diensten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Vládní nařízení ze dne 29. srpna 1940

o umisťování bývalých vojenských gážistů z povolání a déle sloužících v soukromých službách.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.: